

Lotte Salling & Charlotte Pardi

GUD, THOR OG OLDEMOR

GUD, THOR OG OLDEMOR

OG DE ANDRE OPPE I HIMLEN

Lotte Salling

Illustreret af
Charlotte Pardi

www.klematis.dk
Klematis*

Klematis*

Min oldemor Rosalil døde til jul.
Jeg tror, hun fløj bort, næsten li'som en fugl,
mod himlen og stjernerne, hvor hun vil vandre
i selskab med englene, Gud og de andre.

Måske er det hende, der render og ordner
og flytter på møblerne, hver gang det tordner.
Det mener i hvert fald min far og min mor,
som tror, at hun hjælper ham vejrguden Thor.

Min oldemor elsked' at snakke om kap.
Tit fik hun sin vilje, fordi hun var skrap.
Men hvad siger Gud, når han godt kan fornemme,
at nu er det oldemor, der vil bestemme?

Jeg håber, hun hurtigt får tingene lært,
for ellers kan oldemor få det lidt svært.
Ved siden af Gud skal hun nemlig ha' styr
på mennesker, engle og masser af dyr.

Min bror slår en hel masse fluer ihjel,
men de må nok lære at klare sig selv.
Jeg håber, de bruger en helt anden himmel,
for ellers bli'r oldemor stresset og svimmel.

Tit tænker hun nok på familien og græder
lidt ned i de medbragte lømmetørklæder.
Jeg tænker, at hver gang hun vrider dem hårdt,
så regner det på mig, men kun ganske kort.

Til gengæld så tror jeg, hun sidder og ler
et sted bag ved skyerne hver gang det sner.
Små englefjer drysser ved oldemors kluk
og falder på jorden som fine små fnug.

Min oldemor elskede blomster i hatten
og kaffe på kanden og kortspil om natten.
Hun elskede bøger og gåsepostej,
men allermest, ved jeg, hun elskede mig!

Jeg mærker, hun trøster mig, hver gang jeg sover,
for når jeg er trist, går det pludselig over.
Ja, bare jeg ligger på sengen og hviler,
så sidder min oldemor hos mig og smiler.

I går så jeg naboens hund, der løb ud.
Den ramte en bil og blev hentet af Gud.
Så oldemor, nu er det helt op til dig
at passe på den, som du passede mig.

Og hver gang jeg ser på en flyvende fugl,
som suser mod skyerne op til dit skjul,
så råber jeg straks, om den ikke vil stoppe
og hilse fra mig, når den ser dig deroppe.

Måske har jeg selv været engel i himlen
og kigget fra oven på menneskevrirmlen.
Jeg må da ha' været der noget af tiden,
før jeg kom til verden for fire år siden.

Så sad jeg nok dér på den flotteste sky
og kiggede efter min oldemors by.
Se, der er din oldemor, pegede Gud,
for Gud vidste sikkert, hvordan du så ud.

I dag blev det forår, og jeg og min mor
gik sammen i haven og gravede jord.
Så oldemor, hvis du kan kigge herved,
så ser du ved hækken et helt særligt bed:

Det ligner et hjerte af små røde pinde,
et bed, som jeg ved, at du sagtens kan finde.
Her står der den smukkeste rose fra mig,
en rose, der nu holder øje med dig.

Og hver gang jeg vander min blomst, har jeg bedt
den om at fortælle mig, hvad den har set.
I dag har den sagt, at du spillede kort
og snød, som du plejer, når Thor kigged' bort.

Den sagde, du grinte så meget af glæde,
at ingen af englenerne rigtig blev vrede,
for alle fik bare et kys og et kram,
og Gud fik det største, så heldige ham!

Hvis bare du li' som en fin sommerfugl
ku' flyve på ferie hertil fra dit skjul,
så land på din rose, og syng mig en sang.
Den sang, som vi plejed' at synge engang.

Så henter jeg kiks med vaniljecreme i
og engelsk lakrids, som jeg ved, du kan li'.
Du medbringer nok en bid himmel, måske,
for den er jeg nysgerrig efter at se.

Og du skal fortælle mig tusind historier
om Gud og om Thor og om englenes glories.
Sig ikke til nogen, du flyver herved,
for husk, det skal være en hemmelighed.

Men hvis du nu ikke får tid til at komme,
før rosen er visnet og sommeren omme,
så ved jeg, at det er, fordi du er havnet
i oldefars arme, for ham har du savnet.

Så hyg dig med Gud og de venner, du får.
Vi ses jo i himlen om hundrede år,
og så skal vi sidde, hvor stjernerne ender,
og snakke og grine som to gamle venner.